

§ 2.

Stk. 1. De i dette afsnit omhandlede ejendomme skal gives i brug *enten* for et bestemt åremål, mindst 8 år, til udløb en 1. marts eller en 1. april *eller* for brugerens levetid.

Stk. 2. Brugsforholdet skal træde i kraft senest den 1. april året efter, at pligten til overdragelse af brugen opstår, eller, hvis et inden pligtens opståen lovligt bestående brugsforhold løber længere, senest den førstkommende 1. april efter dette brugsforholds ophør. Brugeren skal være myndig. Han må i brugstiden ikke tillige drive anden indenfor den § 1, stk. 1, nævnte afstand beliggende landbrugsejendom.

Stk. 3. Ejeren må drage omsorg for, dels at der oprettes behørig skriftlig kontrakt, dels at der ved brugerens til- og fratrædelse afholdes overleveringsforretning eller, hvis nogen af parterne forlanger det, vurderingsforretning, jfr. § 5. Kontrakten skal indeholde bestemmelser om brugsforholdets varighed og om brugsafgiften samt bestemmelse om, at brugeren er forpligtet til i brugstiden at bebo, have egen husholdning på og drive ejendommen. Kontraktbestemmelser om, at ejendommen gives i brug som helt eller delvis vederlag for arbejde for ejeren, eller blot om, at brugeren skal udføre arbejde for ejeren, er uforpligtende for brugeren. Der skal dog intet være til hinder for, at parterne uafhængigt af kontrakten afslutter særlig aftale for indtil 1 år ad gangen om, at brugeren skal udføre arbejde for ejeren mod vederlag. Er brugsforholdets varighed ikke fastsat ved skriftlig kontrakt, eller er den fastsat i strid med bestemmelserne foran i stk. 1, antages ejeren at have givet ejendommen i brug til den 8 år efter brugerens indflytning førstkommende 1. april, medmindre brugeren godtgør, at længere varighed er vedtaget. Foreligger der iøvrigt ikke skriftlig kontrakt eller beskrivelse af overleverings- eller vurderingsforretning, eller er disse dokumenters indhold ufuldstændigt, påhviler det ejeren i tilfælde af tvist om forhold, der vedrører brugsforholdet, at føre bevis for sin påstands rigtighed. Forsåvidt den af brugeren fremsatte påstand er åbenbart ubillig, vil den dog kunne tilsidesættes.

Stk. 4. Såfremt et på åremål stiftet brugsforhold ikke af ejeren senest 1 år før kontraktens udløb er opsagt til ophør, skal brugsforholdet anses som fornyet for et lige så langt åremål, som i kontrakten fastsat.

Stk. 5. Brugeren har fra sin side altid ret til at opsige brugsforholdet med 1 års varsel til ophør en 1. april, henholdsvis en 1. marts, såfremt denne dato er vedtaget for brugsforholdets udløb.

Stk. 6. Hvis brugeren udebliver med brugsafgift, ophører med at bo eller med at have egen husholdning på ejendommen, overlader brugen af ejendommen eller en del deraf til trediemand, vanrøgter ejendommens jorder eller bygninger eller fører væsentlige dele af besætning, inventar, gødning eller nødvendige produktbeholdninger fra ejendommen, er ejeren berettiget til straks at hæve brugsforholdet. Det samme gælder i tilfælde af brugerens konkurs eller berøvelse af rådigheden over en væsentlig del af driftstilbehøret ved retsforfølgning.

Stk. 7. Ved brugerens død har hans enke ret til at indtræde i hans rettigheder og forpligtelser overfor ejeren, medmindre dødsboet er insolvent. Iøvrigt skal ved brugerens død boet eller arvingerne være berettiget til imod fornøden sikkerhedsstillelse at beholde ejendommen og fortsætte driften indtil den 1. april — henholdsvis den 1. marts, såfremt denne dato er vedtaget for brugsforholdets udløb — i det påfølgende år, hvis ikke brugsforholdet kontraktmæssigt og lovligt udløber forinden.

§ 3.

■ Såfremt jagtretten ikke er overdraget brugeren, er ejeren pligtig at yde ham fuld godtgørelse for skade, der af dyre- og fuglevildt tilføjes brugerens markafgrøde. Vurdering af skaden foretages efter reglerne i loven om mark- og vejfred.